

נשק מן הפח "אנשים חושבים שאני מפנטז. אני לא מפנטז שום דבר. ואם כן, יש לי רישיון לפנטז, כי כל מה שפונטז הפך למציאות" (שמעון פרס)

צולה על אדמותיו ... וכך היה הדבר אותו הזכיר עמוס עוז בהספידו את שמעון פרס. לפני 51 שנה, על הכביש, מחוץ למטבח: בנובמבר 1964 התכוננו לבחירות הבאות המיועדות לנובמבר 1965, לא רק מפא"י ההיסטורית אלא גם מפלגתו החדשה של בן גוריון – רפ"י, ותנועה חדשה של תומכי פנחס לבון ודרכו – "מן היסוד" שמה.

בחולדה להטו שלושת התנועות, באופן טבעי חברים רבים בחרו בתנועה החדשה וכך גם נאמני בן גוריון. באוויר הורגשה סכנה אמיתית וחשש של פילוג, כפי שחוותה התנועה הקיבוצית בעשור הקודם. לפיכך נקבע "תקנון לפעילות פוליטית" ובמסגרתו נאסרה בין השאר, כל פעילות יזומה במקומות ציבוריים.

יום אחד הוקלטה בחולדה תכנית רדיו מאד פופולרית שבמסגרתה מגיע צוות למקום ואנשיו עונים על שאלות הקהל אשר משודרות לאחר עריכה ברדיו. ובצוות היה גם **שמעון פרס**. הוא העביר פתק למי שצריך שהוא מעוניין להישאר לאחר התכנית ולדבר עם החברים. אך אנו אסרנו על עצמנו להתכנס במקום ציבורי.

וכך, דקות לאחר סיום הערב הרשמי, נוצר מחוץ למטבח, על הכביש, מעגל של עשרות חברים ובמרכזו שמעון פרס ועמוס עוז. אני מצאתי את עצמי חצי מטר מהם ואולי לכן נחרט האירוע היטב בזיכרוני. עמוס היה כמתאגרף צעיר ומלא אנרגיה בתוקפו את פרס ואת מנהיגו, בן גוריון, פרס היה בעל ניסיון ויותר מתוחכם, ותוך זמן קצר ידע להעמיד את עצמו כאנדר דוג בסביבה עוינת וההערכה כלפיו השתנתה מעט.

במשך שנים לאחר מכן שאלתי את עצמי איך המפגש הטעון וכנראה אחרים שבאו לאחר מכן, הולידו חברות אישית אמיתית וחמה עד הרגע האחרון. יהי זיכרו של שמעון פרס ברוך.

אמוץ פלג

